

ဂေ့ခိုရိုးရာ နာမည်ပေးစာလေ့

စိန်ထွန်း(ပခုက္ကူ)

ဂေခိုရိုးရာ နာမည်ပေးခလေ့

စိန်ထွန်း(ပခုက္ကူ)

"ဂေခို"ဟူသောစကားအခေါ်ကို ကြဖူးသူနည်းမည်ထင်၏။ အမှန်စင်စစ် "ဂေခို"တို့သည် ကယားတိုင်းရင်းသားများကဲ့သို့ပင် ကယားပြည်နယ်တွင် မှီတင်းနေထိုင်သော ပြည်ထောင်စုဖွားတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖြစ်သည်။

ကယားပြည်နယ်တွင် ဂေခိုတိုင်းရင်းသား ၃၀၀ နည်းပါးမျှ နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့၏ကလေးအမည်ပေးပွဲသည် သားဖွားခလေ့၊ ချက်ကြိုးဖြတ်ခလေ့နှင့်ချက်ကြိုးစွန့်ခလေ့စသည်တို့နှင့်ပါ ဆက်သွယ်နေပေသည်။

သားဖွားခလေ့

ဂေခိုကျေးရွာများတွင် ဂေခိုကိုယ်ဝန်ရှိအမျိုးသမီးတို့သည် နေ့စေ့လစေ့နှင့်မွေးဖွားချိန် ရောက်ပါက ကျေးရွာတွင်းရှိ ကျွမ်းကျင်သော လက်သည်များနှင့်နီးစပ်ရာရာ ဆွေမျိုးသားချင်းအမျိုးသမီးတို့၏အကူအညီကို ရယူ၍ သန္ဓေသားကို မွေးဖွားလေ့ရှိသည်။ မွေးဖွားသန့်စင်ပြီးနောက် ချက်ကြိုးနှင့်အချင်းဖြတ်ရာတွင် သန့်စင်သော ဓားပုံပြုလုပ်ထားသော ဝါးအကြောဓားကို အသုံးပြု၍ ဖြတ်တောက်လေ့ရှိသည်။ သံဓား၊ သတ္တုဓားဖြင့် ချက်ကြိုးနှင့်အချင်းဖြတ်ပါက သံဆိပ် သတ္တုဆိပ်တက်ပြီး ကလေးရောဂါဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့် ဝါးကြောဓားကို အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ချက်ကြိုးစွန့်ခလေ့

ကလေး၏ချက်ကြိုးသည် ၇-ရက်ခန့်အကြာတွင် ကြွေကျလေ့ရှိသည်။ ယင်းသို့သောအခါတွင် ကလေးချက်ကြိုးကို ဝါးဗူးငယ်တွင် ထည့်သွင်း၍ မြေ၌တွင်းတူးမြှုပ်နှံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ချက်ကြိုးကို ဝါးဗူးငယ်တွင် ထည့်သွင်း၍ သစ်ပင်အမြင့်တွင် ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ကလေး၏ချက်ကြိုးကို သေချာစွာ စွန့်ပစ်လေ့ရှိသည်။

ကလေး၏ချက်ကြိုးကို မြေတွင် မြှုပ်သော် ကလေးသည် မြေကြီးကဲ့သို့ အခက်အခဲဟူသမျှကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရည် ရှိရမည်။ သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိမည်။ မြေကြီးသည် ရတနာများ စုဝေးရာဖြစ်သကဲ့သို့ ကလေးသည်လည်း ကြီးပြင်းလာသောအခါ၌ စီးပွားရတနာများ စုဝေးပိုင်ဆိုင်ရာဖြစ်မည်ဟု ဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့ ယုံကြည်လျက်ရှိ၏။

သစ်ပင်အမြင့်တွင် ကလေးငယ်၏ချက်ကြိုးကို ချိတ်ဆွဲစွန့်ပစ်ပါက သစ်ပင်သည် အကိုင်းအခက်၊ အရွက်အလက်၊ အဖူးအပွင့်များ စည်ပင်ဝေဆာနေသကဲ့သို့ပင် ကလေးငယ်သည်လည်း ကြီးပြင်းအရွယ်ရောက်လာသောအခါ၌ စီးပွားဥစ္စာ ခြေရံသင်းပင်းများ စည်ပင်ပေါများမည်။ သစ်ပင်မြင့်တက်သကဲ့သို့ ကလေးငယ်သည် တန်ခိုးဩဇာဘွဲ့ထူးဂုဏ်သိန် မြင့်တက်လိမ့်မည်ဟုဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့ ယုံဆယုံကြည်လျက်ရှိသည်။

ယင်းသဘောကြောင့် ဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့သည် ကလေးငယ်၏ချက်ကြိုးကို ဝါးဗူးငယ်တွင် သေချာစွာ ထည့်သွင်း၍ မြေကြီးတွင် တွင်းတူးမြှုပ်နှံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်အမြင့်တွင် ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကလေးငယ်၏ချက်ကြိုးကို စွန့်ပစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ်ချက်ကြိုးကို သေချာစွာ မစွန့်ပစ်ပဲ ပိုးလောက်ကိုက်စားဖျက်ဆီးပါက ကလေးငယ်တွင် ရောဂါဘယ ထူပြောလိမ့်မည်ဟုဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့ ယုံကြည်လျက်ရှိလေသည်။

ကလေးငယ် အမည်ပေးပွဲ

ကလေးငယ်သည် လသားအရွယ် ချက်ကြွေပြီးသောအခါတွင် အမည်ပေးပွဲ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ တောင်ပေါ်ကယားတိုင်းရင်းသားများကမူ ကလေးအမည်ပေးပွဲကျင်းပချိန်၌ အကျွေးအမွေးဖြင့် ဧည့်ခံ၍ ယင်းအကျွေးအမွေးပွဲသို့ ပထမဦးဆုံး လာရောက်သူ၏အမည်ကို ယောက်ျားအမည်၊ မိန်းမအမည်၊ ကယားတိုင်းရင်းသားအမည်၊ မြန်မာအမည်၊ တိုင်းတစ်ပါးသားအမည် မရွေး ယူ၍ ကလေးငယ်အား အမည်ပေးလေ့ရှိပေသည်။ ကလေးအမည်ပေးပွဲသို့ ပထမဦးဆုံး လာရောက်သူသည် ဦးဦးဖျားဖျား ဖြစ်၍ မင်္ဂလာရှိသူဖြစ်ရမည်ဟုယူဆပြီး ယင်းအမည်ကိုပင် ယူ၍ ကလေးငယ်အား အမည်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။

ဂေခိုတိုင်းရင်းသားများကမူ ဤသို့မဟုတ်ပဲ ကလေးမှာ ယောက်ျားလေးဖြစ်လျှင် ကလေးငယ်၏အဘိုးများထဲမှ အကောင်းဆုံးအမည်ရွေး၍ ယင်းအမည်ကိုပင် ပြန်လည်၍ မှည့်ခေါ်ပေးလေ့ရှိပေသည်။ ကလေးငယ်သည် မိန်းကလေးဖြစ်ပါမူ ကလေးငယ်၏အမိအဖ နှစ်ဖက်စလုံးမှအဘွားတို့၏အမည်များမှ စိတ်ကြိုက်အမည်တစ်ခုခုရွေး၍ အမည်ပေးလေ့ရှိ၏။ ယင်းသို့ပြုလုပ်မှသာလျှင် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိပြီး အဘိုးအဘွားများကို ဂုဏ်ပြုရာရောက်သည်ဟုဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့ ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံအရ ယုံကြည်လေ့ရှိသည်။

ကျွေးမွေးဧည့်ခံခြင်း

မျက်နှာမြင်သော မိခင်သည် မီးထွက်မီ၌ လက်သည်နှင့်နီးစပ်သောဆွေမျိုးသားချင်းအမျိုးသမီးများမှအပ အခြားဧည့်သည်များကို ကလေးမျက်နှာမြင်သောအခန်းတွင်းသို့ မလာရန် တားမြစ်ထားသည်။ သို့သော်ငြားလည်း ကလေးမိခင် မီးထွက်၍ ကလေးအမည်ပေးပွဲ ကျင်းပသောအခါ၌မူ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး၊ လူကြီးလူငယ် ယောက်ျားမိန်းမမရွေး၊ ကလေးသူငယ်ဟူ၍မရွေး ဧည့်ခံပွဲသို့ လာရောက်စားသောက်အားပေးကြရန် ဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့ အလိုရှိကြသည်။ ကလေးအမည်ပေးပွဲသို့ ဧည့်ပရိသတ်များ ပျော်ပျော်ပါးပါး လာရောက်စားသောက်သုံးဆောင်ပါမှ ကလေးသည် ကြီးပြင်းလာသောအခါ၌ စီးပွားလာဘ်လာဘရွှင်မည်ဟု ဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့ ယုံကြည်လျက်ရှိသည်။ ယင်းကြောင့် ကလေးငယ်အမည်ပေးပွဲ၌ ဧည့်ပရိသတ်အများ လာရောက်စေသည်။ ဧည့်ပရိသတ်အများ လာရောက်ပါက လုံလုံလောက်လောက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်စားသောက်

သုံးဆောင်နိုင်ရန် ခေါင်ရည်အိုးအများအပြား တည်ခင်းလျက် ကြက်၊ ဝက်၊ အမဲသား၊ ငါး ဟင်းလျာများ အပြည်အစုံချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးခြင်းဖြင့် ကြိုဆိုဧည့်ခံလေ့ရှိသည်။

ရွာသူရွာသားအချင်းချင်း စည်းရုံးရေးစိတ်ဓာတ်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကလေးအမည်ပေးပွဲကျင်းပပါက ဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည်များသည် မပျက်မကွက် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးရင်းနှီးစွာဖြင့် လာရောက်အားပေးသုံးဆောင် စားသောက်လေ့ရှိသည်။

ခမဲပေးခြင်း

ဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့သည် ကလေးအမည်ပေးပွဲကျင်းပသော် ငွေဒင်္ဂါး၊ ငွေမတ်စေ့စသည်တို့ကို ကလေးငယ်၏အဘိုးအဘွားများက ခမဲပစ္စည်းအဖြစ် ပေးအပ်လေ့ရှိသည်။ အဘိုးအဘွားတို့ ပေးအပ်သောခမဲပစ္စည်းကို ၄-၅-၆ နှစ်ရောက်သည်အထိ အဆောင်ပစ္စည်းများအဖြစ် ကလေးငယ်အား ဝတ်ဆင်ပေးလေ့ရှိ၏။ အဘိုးအဘွားတို့ပေးအပ်သော ခမဲပစ္စည်းကို ကလေးငယ်များအား ဝတ်ဆင်ပေးပါက ကလေးငယ်သည် ကျန်းမာမည်။ အမှောင့်ပယောဂကင်းမည်ဟုယူဆကြသည်။

ချမ်းသာသောဂေခိုမိသားစုများအတွင်း၌မူ ကလေးငယ်အမည်ပေးပွဲ ကျင်းပသောအခါ၌ အဘိုးအဘွားများနှင့်သားချင်းဆွေမျိုးများက ကလေးငယ်အတွက် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများဖြင့် ခမဲပေးလေ့ရှိသည်။ ကလေးငယ်သည် ယောက်ျားလေးဖြစ်ပါက တောင်ယာလယ်ယာမြေများ၊ ကျွဲနွားများနှင့်ထွန်တုံးထွန်တံများကို ခမဲပစ္စည်းအဖြစ် ပေးအပ်လေ့ရှိသည်။ ကလေးငယ်သည် မိန်းကလေးဖြစ်ပါက ရွှေငွေလက်ဝတ်ရတနာများ၊ အိမ်ရာမြေများနှင့်ဂျပ်ခုတ်ပစ္စည်းများကို ခမဲပစ္စည်းအဖြစ် ပေးအပ်လေ့ရှိပေသည်။ မိဘနှစ်ပါး၏အပေါင်းအသင်းများကလည်း အဝတ်အထည်၊ ဆေးဝါးနှင့်စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ခမဲပစ္စည်းအဖြစ် ပေးအပ်လေ့ရှိသည်။

ဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့၏ကလေးအမည်ပေးပွဲသည် စည်းရုံးရေးသဘောအရနှင့်လူမှုရေးအမြင်အရ အရေးကြီးကြောင်း၊ တန်ဖိုးရှိကြောင်း တွေ့ရှိရလေသည်။

ဂေခိုတိုင်းရင်းသားတို့၏ကလေးအမည်ပေးပွဲကဲ့သို့ပင် ကယားပြည်နယ်အတွင်းနေ ယင်းဘော်၊ ယင်းတလဲ၊ မနူမနော၊ ကယမ်းနှင့်ပကူးကရင်တိုင်းရင်းသားတို့၏ကလေးအမည်ပေးပွဲများမှာ ထူးထွေဆန်းပြား၍ စည်းရုံးရေးနှင့်လူမှုရေးအမြင်အရ အရေးကြီး တန်ဖိုးရှိကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။ ထို့ကြောင့် ယင်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ကလေးအမည်ပေးပွဲများအကြောင်းပါ လေ့လာဖော်ထုတ် မှတ်တမ်းတင်ထိုက်ပေသတည်း။

စိန်ထွန်း(ပခုက္ကူ)

မှတ်ချက်။ ။၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ အမှတ်(၂၃၆) ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၄၇-၄၉)၌ လာရှိသောဆောင်းပါးကို ပြန်၍ စာစီရိုက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။